

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 844

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 286 din 7 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal	2–6		
Decizia nr. 455 din 11 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6–9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
748. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil, situat în comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Apărării Naționale, pentru actualizarea valorii de inventar a imobilului 1568, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–11		
749. — Hotărâre privind trecerea unui imobil, aflat în domeniul privat al statului, din administrarea Ministerului Afacerilor Externe în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte	12		
751. — Hotărâre pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sală de Sport Polivalentă cu capacitatea de 5.000 locuri”, municipiul Oradea, județul Bihor	13–14		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.554. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului		sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	14
		3.214. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat emise în vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme.....	15
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
		196. — Ordin privind aprobarea prețului reglementat pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de bonus, vândută pe bază de contracte reglementate de către producătorii de energie electrică și termică în cogenerare, și a prețului de referință al energiei electrice produse în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de bonus	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 286**

din 7 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, excepție ridicată de Dan-Coman Șova în Dosarul nr. 623/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.612D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În susținerea soluției propuse, arată că argumentele invocate de autorul excepției se întemeiază pe elemente cu caracter echivoc sau neesențial. Astfel, invocarea dreptului de proprietate privată și a principiului egalității în drepturi nu are relevanță în cauză, întrucât, pe de o parte, infracțiunea de abuz în serviciu nu este o infracțiune contra patrimoniului, ci una care vizează relațiile de serviciu, iar, pe de altă parte, art. 16 din Constituție vizează protecția egală a persoanelor fizice, nefiind aplicabil persoanelor juridice. Nici trimiterea la considerentele Deciziei nr. 178 din 17 decembrie 1998 nu prezintă relevanță, având în vedere modificarea dispozițiilor Codului penal referitoare la infracțiunile de abuz în serviciu, care a survenit după pronunțarea respectivei decizii. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2016 și Decizia nr. 231 din 16 aprilie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 79 din 12 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 632/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Dan-Coman Șova, în calitate de inculpat în cauza penală în care a fost trimis în judecată prin Rechizitoriul nr. 122/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, pentru săvârșirea, printre altele, a trei infracțiuni de

complicitate la abuz în serviciu, prevăzute de art. 48 din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 297 din Codul penal. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, prin Încheierea din 10 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.407/1/2015, a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale, ca inadmisibilă, motiv pentru care, împotriva încheierii menționate, autorul excepției a formulat apel, la aceeași dată, dosarul fiind înregistrat la 1 martie 2017 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători cu nr. 632/1/2017. Prin Decizia penală nr. 79 din 12 aprilie 2017, instanța a admis apelul și a sesizat Curtea Constituțională cu excepția care face obiectul prezentei cauze.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul arată că a fost trimis în judecată pentru pretinsa săvârșire a unei infracțiuni constând în complicitate la abuz în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită de art. 297 alin. (1) din Codul penal. Norma de incriminare vorbește despre „funcționarul public”, noțiune definită de dispozițiile art. 175 din Codul penal, astfel că excepția de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 297 alin. (1) corelate cu cele ale art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, cu referire concretă la sintagma „*al altui operator economic sau al altei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat*”, texte aplicabile cauzei. Apreciază că, la momentul actual, prin includerea în noțiunea de funcționar public a persoanei care exercită atribuții în cadrul „*altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat*”, proprietatea privată a statului este protejată diferit de proprietatea privată a particularilor, prin sancționarea mai aspră a abuzului în serviciu săvârșit de funcționarul public. Or, societățile cu capital majoritar sau integral de stat sunt reglementate, ca și celelalte persoane juridice de drept privat, prin Legea nr. 31/1990, toate acționând pe piața concurențială, astfel încât nu ar trebui să existe diferențe în ceea ce privește protejarea patrimoniului lor. Mai mult, orice societate cu capital majoritar sau integral de stat se poate transforma într-o societate cu capital integral privat printr-o simplă cesiune de acțiuni. Însă, potrivit reglementării în vigoare, dacă unul dintre funcționarii unei asemenea societăți cu capital de stat ar săvârși un abuz în serviciu, cauzându-i astfel o pagubă, patrimoniul acesteia ar fi ocrotit diferit față de cel al unei alte societăți comerciale, ceea ce conduce la inechitate între cele două entități juridice. Totodată, face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 178 din 17 decembrie 1998, în ale cărei considerente s-a statuat asupra diferenței de regim sancționator între abuzul în serviciu săvârșit de un funcționar public și cel comis de o persoană care nu are această calitate. Conform jurisprudenței Curții Constituționale, valoarea socială apărută prin incriminarea abuzului în serviciu este bunul mers al activității persoanelor juridice de drept public, când subiectul activ este un funcționar public și regimul sancționator este mai sever, respectiv al activității persoanelor juridice de drept privat, cum sunt societățile (comerciale), când subiectul activ nu este un funcționar public, iar regimul sancționator este mai blând. De asemenea, una dintre urmările infracțiunii de abuz în serviciu este o pagubă adusă persoanei

juridice de drept public, respectiv persoanei juridice de drept privat, iar tulburarea bunului mers al unei persoane juridice de drept public are consecințe sociale negative mai mari decât tulburarea bunului mers al unei persoane juridice de drept privat, societate (comercială).

6. Toate societățile guvernate de Legea nr. 31/1990, indiferent că au capital integral sau majoritar de stat, că au capital minoritar de stat ori că nu au capital de stat, sunt persoane juridice de drept privat cu scop lucrativ, iar nu persoane juridice de drept public. A sancționa mai aspru fapta de abuz în serviciu săvârșită de o persoană care își exercită atribuțiile în cadrul unei societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat față de aceeași faptă săvârșită de o persoană care își exercită atribuțiile în cadrul unei societăți comerciale care are capital minoritar de stat ori nu are capital de stat înseamnă o violare a principiului egalității și nediscriminării, diferența de tratament juridic între societăți (comerciale) — toate, persoane juridice de drept privat cu scop lucrativ, deci aflându-se în aceeași situație juridică — fiind complet nejustificată. De altfel, caracterul vădit nejustificat, absurd al diferenței de tratament este ilustrat și de ipoteza în care una și aceeași societate poate să devină, printr-o simplă operațiune de drept privat (cum ar fi vânzarea sau cumpărarea de acțiuni ori majorarea capitalului social), din societate cu capital majoritar societate cu capital minoritar de stat ori invers, păstrându-și complet neschimbată schema de personal. Pe de altă parte, toate societățile (comerciale) acționează într-o economie de piață, bazată pe concurență, statul fiind obligat să asigure libertatea comerțului și protecția concurenței loiale. Or, protecția penală mai puternică (printr-un regim sancționator mai aspru al tulburării activităților lor) acordată societăților (comerciale) cu capital integral sau majoritar de stat față de protecția penală mai blândă de care se bucură celelalte societăți nu are niciun temei constituțional. În consecință, apreciază că dispozițiile art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (2) fraza întâi și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, texte care se referă la egalitatea în fața legii și regimul și protecția proprietății.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** consideră că specific încadrării juridice în discuție, a cărei conformitate cu Legea fundamentală este pusă sub semnul îndoielii, este faptul că aceasta privește faptele prevăzute de infracțiunea tip (abuz în serviciu) săvârșite de persoane care exercită, singure sau împreună cu alte persoane, în cadrul „*altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat*”, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. Împrejurarea că legiuitorul a sancționat mai sever săvârșirea acestui tip de infracțiuni, prin comparație cu faptele ce s-ar încadra în norma de incriminare prevăzută de art. 308 coroborat cu art. 297 din Codul penal, nu are semnificația juridică a unei ocrotiri deficitare a proprietății private a statului față de cea aparținând persoanelor fizice, nici nu poate fi considerată a încălca drepturile funcționarilor publici ce activează în cadrul unui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, neputându-se susține că aceștia beneficiază de o protecție juridică diferită față de restul funcționarilor publici sau persoanelor care nu îndeplinesc acest tip de însărcinări. Instanța apreciază că rațiunea pentru care legiuitorul a instituit un tratament sancționator mai sever pentru faptele de abuz în serviciu săvârșite de funcționarii prevăzuți la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal este aceea a pericolozității sociale sporite a acestor fapte, dată de împrejurarea că persoanele arătate sunt chiar cele chemate să protejeze bunurile pe care le administrează, prin aceea că au atribuții

legate de realizarea obiectului de activitate al persoanelor juridice în cadrul cărora activează.

8. Prin urmare, textul de lege criticat respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv întrunește condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, nefiind contrar prevederilor care reglementează dreptul la un proces echitabil, cuprinse în art. 21 alin. (3) din Constituție, respectiv în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Textul criticat nu încalcă nici principiul egalității în drepturi consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție și nici art. 44 alin. (2), care garantează ocrotirea egală a proprietății private de către lege, indiferent de titular. Ca atare, instanța apreciază că prin normele criticate nu se instituie un regim juridic discriminatoriu pentru societățile comerciale cu capital majoritar sau integral de stat, prin intermediul acordării unei protecții penale mai puternice (prin regimul sancționator mai aspru) față de o protecție penală mai blândă de care s-ar bucura celelalte societăți comerciale.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că rațiunea definirii funcționarului public prin raportare la persoanele enumerate la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu are în vedere existența unui tratament diferențiat față de titularii dreptului de proprietate privată, ci comportamentul culpabil al unor persoane care exercită atribuții legate de realizarea obiectului de activitate în cadrul regiilor autonome, operatorilor economici sau al altor persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat. Nu este relevant, pentru analiza constituționalității noțiunii de funcționar public faptul că persoanele menționate la lit. c) administrează și bunuri aflate în proprietatea privată a statului, ci faptul că acestea exercită atribuții în cadrul unor regii autonome (care funcționează în ramurile strategice ale economiei naționale) ori al unui operator economic sau al altei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat. Faptul că legiuitorul a sancționat mai sever săvârșirea acestui tip de infracțiune (abuz în serviciu) de către o persoană care își exercită atribuțiile în cadrul unui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat față de cea săvârșită de o persoană care își exercită atribuțiile în cadrul unui operator economic sau al unei persoane juridice care nu are capital majoritar de stat sau nu are capital de stat nu înseamnă o ocrotire deficitară a proprietății private a statului față de cea aparținând persoanelor fizice. Rațiunea unui astfel de tratament sancționator mai sever este aceea a pericolozității sociale sporite a acestor fapte, datorată atribuțiilor acestor funcționari în cadrul unor regii autonome, operatori economici, persoane juridice care funcționează în ramuri strategice ale economiei naționale.

11. **Avocatul Poporului** arată că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, întrucât, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu presupune uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Inegalitatea care rezultă din diferența de situații poate justifica reguli distincte, în funcție de scopul legii.

Or, în cazul de față, prevederile de lege criticate se aplică tuturor destinatarilor normei criticate, fără privilegii și fără discriminări (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, Decizia nr. 107 din 13 iunie 2000, Decizia nr. 781 din 17 noiembrie 2015). De asemenea, prevederile legale criticate nu aduc atingere nici prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege, acesta fiind garantat și ocrotit în mod egal de lege, indiferent de titular.

12. Referitor la încălcarea art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, Avocatul Poporului apreciază că prin dispozițiile legale criticate nu se aduce atingere principiului constituțional potrivit căruia economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, iar statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

13. Având în vedere cele de mai sus, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 175 alin. (1) lit. c): „(1) *Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: [...]*

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.”;

— Art. 297 alin. (1): „*Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”*

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) fraza întâi privind garantarea proprietății private, precum și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitoare la economia de piață, întemeiată pe libertatea comerțului și protecția concurenței loiale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, Curtea reține că, prin Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 1 aprilie 2016,

a efectuat controlul de constituționalitate al acestor prevederi, statuând conformitatea lor cu Legea fundamentală. Astfel, Curtea a constatat că art. 175 din Codul penal reglementează noțiunea de funcționar public în sensul legii penale. Conform acestei dispoziții legale, noțiunea primește un înțeles autonom, diferit de cel din dreptul administrativ, potrivit căruia dobândește calitatea de funcționar public orice persoană numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. În acest sens a fost invocată Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că noțiunea de funcționar public, conform legii penale, are un sens mai larg decât cel din domeniul dreptului administrativ, datorită atât caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor fapte socialmente periculoase, cât și faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, în legea penală, funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic. Așa fiind, potrivit art. 175 alin. (1) din Codul penal, este funcționar public, în sensul legii penale, persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești; b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură; c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. Conform alin. (2) al art. 175 din Codul penal, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, și persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Această ultimă subcategorie a funcționarilor publici în sensul legii penale este calificată drept cea a „funcționarilor publici asimilați”.

19. Curtea a reținut că definițiile prevăzute la art. 175 din Codul penal prezintă importanță sub aspectul faptului că funcționarii publici, în sensul legii penale, sunt potențiali subiecți activi ai acelor infracțiuni, reglementate în cuprinsul titlului V — „*Infracțiuni de corupție și de serviciu*” al părții speciale a Codului penal, în cazul cărora ipoteza normei de incriminare prevede în mod expres această calitate. Din această subcategorie fac parte infracțiunile de luare de mită (art. 289), delapidare (art. 295), abuz în serviciu (art. 297), neglijență în serviciu (art. 298), folosirea abuzivă a funcției în scop sexual (art. 299), uzurparea funcției (art. 300), conflictul de interese (art. 301), violarea secretului corespondenței [în varianta agravată, prevăzută la art. 302 alin. (3)] și divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice (art. 304). Prin urmare, Curtea a constatat că infracțiunile enumerate fac parte din categoria infracțiunilor de corupție și de serviciu. Așa fiind, obiectul juridic al acestor infracțiuni vizează relațiile sociale ce se formează în legătură cu activitățile profesionale ale funcționarilor publici, relații sociale ce sunt incompatibile cu săvârșirea de către aceștia a faptelor incriminate prin dispozițiile legale anterior enumerate.

20. În continuare, Curtea a reținut că obiectul juridic al infracțiunilor analizate nu constă în protecția penală a relațiilor sociale referitoare la proprietate, premisă de la care, în mod greșit, pleacă autorul excepției în formularea criticii de neconstituționalitate atunci când face trimitere la regimul juridic reglementat, prin textul criticat, în favoarea proprietății private a

statului, prin raportare la cel al proprietății private aparținând persoanelor juridice de drept privat. Această subcategorie de infracțiuni de corupție și de serviciu a fost reglementată de legiuitor în considerarea importanței relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a funcționarilor publici, definiți la art. 175 din Codul penal, activitate care nu se poate realiza în condițiile îndeplinirii de către aceștia a unor acte cu încălcarea principiilor imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public în exercitarea demnităților și funcțiilor publice.

21. Pe de altă parte, în ceea ce privește dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragrafele 84 și 85, Curtea a constatat că infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, astfel încât consumarea ei este legată de producerea uneia dintre urmările prevăzute de dispozițiile art. 297 din Codul penal, și anume cauzarea unei pagube sau vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice. Curtea a reținut că, în doctrină, s-a arătat că prin expresia „vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice” se înțelege lezarea sau prejudicierea morală, fizică sau materială, adusă intereselor legale ale unor asemenea persoane. Vătămarea drepturilor ori a intereselor legale ale unei persoane presupune știrbirea efectivă a drepturilor și intereselor legitime, în orice fel: neacordarea acestora, împiedicarea valorificării lor etc., de către funcționarul care are atribuții de serviciu în ceea ce privește realizarea drepturilor și intereselor respective. Totodată, Curtea a reținut că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, „interes” reprezintă acțiunea pentru satisfacerea anumitor nevoi, acțiunea de a acoperi unele trebuințe, folos, profit. Interesul este legal dacă acesta este ocrotit sau garantat printr-o dispoziție normativă. De asemenea, paguba cauzată persoanei fizice sau juridice trebuie să fie certă, efectivă, bine determinată, întrucât și în raport cu acest criteriu se apreciază dacă fapta prezintă sau nu un anumit grad de pericol social.

22. Astfel, Curtea a apreciat că „vătămarea drepturilor sau intereselor legitime” presupune afectarea, lezarea unei persoane fizice sau juridice în dorința/preocuparea acesteia de a-și satisface un drept/interes ocrotit de lege. S-a reținut că vătămarea intereselor legale ale unei persoane presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială, adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare. Așadar, gama intereselor (dorința de a satisface anumite nevoi, preocuparea de a obține un avantaj etc.) la care face referire textul legal este foarte largă, ea incluzând toate posibilitățile de manifestare ale persoanei, potrivit intereselor generale ale societății pe care legea i le recunoaște și garantează. Este, totuși, necesar ca fapta să prezinte o anumită gravitate; în caz contrar, neexistând gradul de pericol social al unei infracțiuni, fapta atrage, după caz, numai răspunderea administrativă sau disciplinară.

23. Având în vedere cele arătate, prin Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2016, Curtea a reținut că nici scopul și nici efectul dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, criticate de autorul excepției, nu este cel de ocrotire a relațiilor sociale din domeniul patrimonial, ci acela de prevenire a săvârșirii, de către persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul persoanelor juridice enumerate în cuprinsul acestuia, a faptelor prevăzute în cuprinsul normelor legale ce incriminează infracțiunile de corupție sau de serviciu al căror subiect activ are calitatea de funcționar public în sensul legii penale. Astfel, legiuitorul a avut în vedere, prin delimitarea sferei funcționarilor publici, nu ocrotirea superioară a unei anumite forme de proprietate privată,

ci amplitudinea socială a activității pe care aceștia o desfășoară, utilizând mijloace penale în funcție de aceste criterii. În acest sens este primordial interesul general al societății, interes care se circumscrie în mod evident domeniilor în care statul exercită prerogative de orice natură, în speță fiind vorba despre calitatea acestuia de acționar, majoritar sau exclusiv, în cadrul regiilor autonome, al unor operatori economici sau al altor persoane juridice. În același sens, prin Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015 (paragraful 32), Curtea a reținut că reglementarea ca subiect activ al infracțiunii de conflict de interese a unor persoane private, prin dispozițiile art. 308 din Codul penal, este excesivă, întrucât are loc o extindere nepermisă a forței de constrângere a statului, prin utilizarea mijloacelor penale asupra libertății de acțiune a persoanelor, circumscrisă în cauză dreptului la muncă și libertății economice, fără să existe o justificare criminologică în acest sens.

24. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că nu poate fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, sub forma asigurării de către legiuitor a unei protecții juridice sporite proprietății private a statului, aparținând persoanelor juridice prevăzute la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, în raport cu cea reglementată în favoarea persoanelor juridice cu capital majoritar sau integral privat. De asemenea, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi. Cu privire la acestea, Curtea Constituțională a stabilit, prin jurisprudența sa, că discriminarea presupune acordarea unui regim juridic diferit unor persoane aflate în situații identice. Însă, din punctul de vedere al importanței sociale a activităților desfășurate de către persoanele angajate în cadrul persoanelor juridice enumerate la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, precum și al importanței sociale a obiectului de activitate al acestora — aspecte avute în vedere de legiuitor în reglementarea diferitelor categorii de funcționari publici în sensul legii penale, precum și a infracțiunilor de corupție sau de serviciu ce au ca subiect activ persoane având această calitate — acestea nu se află în situații juridice identice cu persoanele fizice care își desfășoară activitatea în cadrul persoanei juridice cu capital majoritar sau integral privat.

25. Neintervenind elemente noi, care să determine modificarea acestei jurisprudențe, soluția adoptată în această decizie, precum și considerentele acesteia sunt valabile și în cauza de față.

26. Referitor la încălcarea art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, Curtea reține că prin dispozițiile legale criticate nu se aduce atingere principiului constituțional potrivit căruia economia României este economie de piață, bazată pe liberă inițiativă și concurență loială. Prin reglementarea unui regim sancționator mai aspru cu privire la infracțiunile săvârșite de persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul persoanelor juridice enumerate în cuprinsul art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, statul nu se abate de la îndeplinirea obligației de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale sau crearea unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, ci, dimpotrivă, așa cum s-a arătat în prealabil, având în vedere importanța socială a obiectului de activitate al acestor operatori economici, statul utilizează mijloacele penale adecvate în realizarea interesului general al societății. Îndeplinirea obligațiilor prevăzute de norma constituțională invocată presupune în sarcina statului inclusiv stabilirea cadrului normativ prin care cauzarea unei pagube sau vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane juridice este sancționată prin mijloace eficiente, care să asigure în egală măsură premisele unui mediu de afaceri concurențial.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan-Coman Șova în Dosarul nr. 632/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că prevederile art. 297 alin. (1) coroborat cu art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 455

din 11 iulie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ioana Aurelia Roșu în Dosarul nr. 17.206/300/2016/a1 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.459D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Silvia Uscov, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând, pe larg, motivele formulate în fața instanței de judecată și aflate la dosarul cauzei. Astfel, susține, în esență, existența unei necorelări legislative între dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 80/2013 și cele ale Codului de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, deoarece nu s-au operat modificările corespunzătoare, așa încât, după renumerotarea articolelor din cod, nu se poate considera că dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 fac trimitere la art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În acest context se afirmă că nu se poate face o interpretare istorică a modificărilor aduse actelor normative, legea trebuie să fie clară și previzibilă. Cu privire la celelalte critici de neconstituționalitate apreciază că instanța de contencios constituțional ar trebui să își reconsidere jurisprudența în materie.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, problema necorelării legislative excedând competenței Curții. De asemenea, se arată că, pe fond, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind analizate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 667 din 24 octombrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.206/300/2016/a1, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de

Ioana Aurelia Roșu într-o cauză având ca obiect o contestație la executare și o cerere de suspendare a executării silite.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, cu privire la critica raportată la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), ale art. 15 alin. (1) și ale art. 139 alin. (1), se susține, în esență, că există o necorelare legislativă a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 cu cele ale Codului de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, deoarece nu s-au operat modificările corespunzătoare, așa încât, după renumerotarea articolelor din cod, nu se poate considera că dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 fac trimitere la art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În cazul în care instanțele ar aprecia că art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 s-ar raporta la art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă, atunci s-ar substitui legiuitorului, dând naștere unui conflict juridic de natură constituțională între puterea judecătorească și puterea legislativă, din cauza lipsei de activitate a legiuitorului în această materie.

7. În ceea ce privește critica raportată la prevederile art. 21 alin. (1) și (2) și art. 56 din Constituție se consideră, în esență, că art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin trimiterea făcută la art. 3 alin. (1) din aceeași ordonanță, este neconstituțional în condițiile în care justițiabilul român nu are un acces efectiv la justiție în vederea apărării drepturilor sale, principiul fiind golit de substanță, iar drepturile garantate devin iluzorii.

8. Se menționează că reglementarea din materia taxelor judiciare de timbru, ce fixează taxele de timbru la un nivel ce depășește cu mult posibilitățile de plată ale justițiabililor, conduce la limitarea liberului acces la justiție, mai ales pentru cei care se află într-o poziție vulnerabilă, respectiv debitorii dintr-un dosar de executare silită, care formulează o contestație la executare, prin care aduc în discuție și motive de fapt și de drept cu privire la fondul dreptului. Ca atare, statul este ținut să acorde oricărei persoane toate facilitățile rezonabile de drept și de fapt pentru a accede la instanță, iar acest lucru trebuie să se reflecte prin stabilirea unor costuri accesibile ale procedurilor judiciare, care să nu împiedice încercarea de a apela la justiție pentru realizarea sau apărarea unui drept, ci să asigure efectivitatea dreptului de acces.

9. Se afirmă că scutirea, reducerea sau eşalonarea plății taxelor judiciare de timbru nu constituie în actuala reglementare un remediu efectiv pentru limitarea accesului la justiție, având în vedere condițiile concrete de acordare a acestora, prin menținerea pentru persoanele fizice a valorilor și a limitelor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.

10. Se arată că este unanim acceptat faptul că accesul liber la justiție nu poate fi un drept absolut, ci poate fi limitat, însă aceste limitări trebuie să fie rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Însă, atunci când se stabilesc taxe judiciare de timbru exorbitante, care depășesc cu mult cheltuielile prilejuite de realizarea actului de justiție și posibilitățile de plată ale justițiabilului, limitarea dreptului de acces liber la justiție nu mai are caracter proporțional.

11. Se afirmă că într-o jurisprudență vastă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că fixarea unor taxe de timbru excesive determină încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție, statuând că se aduce atingere esenței dreptului de acces la justiție. În acest sens se menționează jurisprudența instanței europene în materie, de exemplu, Hotărârea din 24 mai 2006, pronunțată în Cauza *Weissman și alții împotriva României*, Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Beian împotriva României* și Hotărârea din 8 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Rusen împotriva României*. Prin urmare, se susține că stabilirea unei taxe judiciare de timbru la valoarea obiectului pretenției, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, aduce atingere art. 6 din Convenție și art. 21 din Constituție.

12. În final, se apreciază că, prin prisma cuantumului ridicat al taxei judiciare de timbru, aceasta nu reprezintă o contraprestație în raport cu serviciul public ce urmează a fi prestat, ci dobândește caracterul unei sancțiuni ce nu are nicio legătură cu pretinsul serviciu prestat de către stat.

13. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul că textele de lege criticate sunt constituționale.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, arătând că, în această materie, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 20 aprilie 2010, Decizia nr. 948 din 6 iulie 2010 sau Decizia nr. 1.202 din 5 octombrie 2010, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor, echivalentul taxelor judiciare de timbru fiind integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză.

16. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere formulat anterior și reținut de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 503 din 7 octombrie 2014 și deciziile nr. 515 și 533 din 9 octombrie 2014, în sensul constituționalității dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, având următorul cuprins: „În cazul în care prin contestația la executare silită se invocă, în condițiile art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului, taxa de timbru se stabilește potrivit art. 3 alin. (1).”

20. Curtea reține că dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, la care textul criticat face trimitere, reglementează formulele generale de calcul al taxei judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești.

21. În opinia autoarei excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 56 cu privire la contribuții financiare și art. 139 alin. (1) cu privire la impozite, taxe și alte contribuții.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici, în esență, similare, excepțiile de neconstituționalitate fiind respinse. În acest sens sunt Decizia nr. 667 din 24 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 22 februarie 2018, Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, și Decizia nr. 503 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 9 decembrie 2014.

23. Astfel, prin Decizia nr. 667 din 24 octombrie 2017, paragrafele 16—18, Curtea a reținut că „textul de lege criticat se referă la modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru ce trebuie achitată în cazul contestației la executarea silită formulată în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească și face referire la art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, care prevede că, într-o asemenea ipoteză, se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală specifică pentru desființarea lui. În prezent, după republicarea Codului de procedură civilă în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, dispozițiile legale menționate se regăsesc la art. 713 alin. (2) și instituie o regulă diferită față de cea privitoare la executarea silită care se face în temeiul unei hotărâri judecătorești sau arbitrare, prevăzută în art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă, când debitorul nu va putea invoca pe calea contestației motive de fapt sau de drept pe care le-ar fi putut opune în cursul judecării în primă instanță sau într-o cale de atac ce i-a fost deschisă. În ipoteza avută în vedere de textul de lege supus controlului de constituționalitate, taxa judiciară de timbru ce trebuie achitată pentru introducerea contestației la executare se calculează în funcție de valoarea obiectului litigiului, potrivit formulelor generale cuprinse în art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, referitoare la calculul taxei judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești. Dispozițiile art. 10 alin. (3)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, criticate în cauza de față, reprezintă o excepție de la regula instituită prin art. 10 alin. (2) din același act normativ, potrivit căreia, în cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite, dar taxa nu poate depăși suma de 1.000 lei, indiferent de valoarea contestată, iar în cazul în care obiectul executării silită nu este evaluabil în bani, contestația la executare se taxează cu 100 lei. Așadar, legiuitorul a reglementat regula generală potrivit căreia nivelul taxei judiciare de timbru aferente contestației la executare este plafonat la maximum 1.000 lei, când obiectul executării este evaluabil în bani, respectiv la 100 lei, când obiectul executării silită nu este evaluabil în bani.”

24. De asemenea, prin Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014, paragraful 18, Curtea a apreciat că este firească distincția operată de legiuitor între situația reglementată la art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și cea corespunzătoare art. 10 alin. (3) din aceeași ordonanță. Curtea a precizat că, dacă o asemenea taxă judiciară de timbru nu ar fi fost reglementată, legiuitorul ar fi generat o discriminare negativă a justițiabililor ce formulează contestația la executare pe calea acțiunii principale, în condițiile art. 10 alin. (2), ceea ce ar fi fost contrar art. 16 alin. (1) din Constituție.

25. Prin Decizia nr. 667 din 24 octombrie 2017, paragraful 21, Curtea a statuat că „textul de lege criticat întrunește elemente suficiente care să asigure claritatea și previzibilitatea acestuia, astfel că nu se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Conform prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, debitorul are posibilitatea să invoce și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, altul decât o hotărâre judecătorească, ceea ce convertește contestația la executare într-o nouă cale de atac cu efect devolutiv, fiind justificat ca formula de calcul al taxei judiciare de timbru aferentă unei astfel de contestații la executare (atipice) să se calculeze la fel ca în cazul unei noi acțiuni judiciare, deci prin raportare la art. 3 alin. (1) din ordonanță”.

26. Cu privire la susținerea autoarei excepției referitoare la faptul că stabilirea unei taxe judiciare de timbru la valoarea obiectului pretenției, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, aduce atingere art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție, în jurisprudența sa, Curtea a statuat cu valoare de principiu că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit, în cadrul mecanismului statului, activitatea autorității judecătorești corespunde asigurării unui serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007). În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru, pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu. Curtea a mai reținut că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014). Curtea a observat că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângeri sau al unei limitări. Astfel, instanța europeană a statuat că „dreptul la un tribunal” nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Larco și alții împotriva României*, paragrafele 54 și 58, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei, fiind proporțională cu suma solicitată de reclamant (a se vedea în acest sens Decizia nr. 245 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 30 mai 2014, paragraful 31).

27. În ceea ce privește susținerea autoarei potrivit căreia quantumul taxelor judiciare de timbru depășește cu mult posibilitățile de plată ale justițiabililor, prin Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014, paragraful 21, Curtea a arătat că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, a fost reglementată „*acea formă de asistență acordată de stat care are ca scop asigurarea dreptului la un proces echitabil și garantarea accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii*” (art. 1), care se adresează oricărei persoane fizice, „*în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale*” (art. 4), și se concretizează în „*scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, inclusiv a celor datorate în faza de executare silită*” [art. 6 lit. d)]. Așa fiind, Curtea Constituțională nu a putut reține criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la prevederile art. 21 și 56 din Legea fundamentală și ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

29. Distinct de cele menționate, cât privește susținerea referitoare la aspecte de necorelare legislativă a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 cu cele ale Codului de procedură civilă, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că preținsele necorelări ale prevederilor unei legi cu alte acte normative nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci, potrivit art. 79 din Constituție, sunt de competența Consiliului Legislativ. În acest sens a se vedea Decizia nr. 468 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1014 din 29 noiembrie 2018.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Aurelia Roșu în Dosarul nr. 17.206/300/2016/a1 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2019.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unui imobil, situat în comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Apărării Naționale, pentru actualizarea valorii de inventar a imobilului 1568, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1), art. 293 alin. (5) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a imobilului situat în comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, transmis în domeniul public al statului în baza Hotărârii Consiliului Local al Comunei Mihail Kogălniceanu nr. 90/2017.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se utilizează de Ministerul Apărării Naționale pentru desfășurarea activităților specifice domeniului apărării naționale.

Art. 2. — (1) Se aprobă comasarea imobilului menționat la art. 1 cu imobilul 1568, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la nr. MFP 107139.

(2) Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului 1568, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, ca urmare a comasării acestuia cu imobilul prevăzut la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale și comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, prin structurile specializate din subordine, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Gabriel-Beniamin Leș
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului situat în comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Apărării Naționale, ca urmare a transiterii acestuia în domeniul public al statului în baza Hotărârii Consiliului Local al Comunei Mihail Kogălniceanu nr. 90/2017

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun bunul/Cartea funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar (lei)	Actul normativ în baza căruia bunul imobil a fost transmis în domeniul public al statului	Persoana juridică care preia imobilul în administrare/ CUI
*)	8.19.01	Imobil	Județul Constanța, comuna Mihail Kogălniceanu, str. Tomis nr. 7	1. Construcții Pavilionul B: — suprafața construită — 647 mp — suprafața desfășurată — 1.294 mp — valoarea contabilă — 794.301,22 lei 2. Amenajări la teren: — rețea de alimentare cu apă — 55 ml — valoarea contabilă — 1.069,55 lei — rețea de canalizare — 15 ml — valoarea contabilă — 534,75 lei 3. Teren: — suprafața terenului — 4.627 mp — valoarea contabilă — 127.931,33 lei C.F. 102134 Nr. cad. 102134	923.836,85	Hotărârea Consiliului Local al Comunei Mihail Kogălniceanu nr. 90/2017	Statul român, domeniul public, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

*) Nr. MFP se acordă de Ministerul Finanțelor Publice odată cu înscrierea imobilului în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului 1568 Mihail Kogălniceanu, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, la care se actualizează valoarea de inventar ca urmare a comasării acestuia cu imobilul situat în comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, transmis în domeniul public al statului în baza Hotărârii Consiliului Local al Comunei Mihail Kogălniceanu nr. 90/2017

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Cartea funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil (lei)	Persoana juridică care deține imobilul în administrare
1	*)	8.19.01	Imobil	Județul Constanța, comuna Mihail Kogălniceanu, str. Tomis nr. 7	Construcții și teren*) C.F. 102134 Nr. cad. 102134	923.836,85	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229
2	107139	8.19.01	Imobil 1568	Județul Constanța, comuna Mihail Kogălniceanu, str. Tomis nr. 7	Construcții și teren*) C.F. 102135 Nr. cad. 102135	979.379**)	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229
3	107139	8.19.01	Imobil 1568	Județul Constanța, comuna Mihail Kogălniceanu, str. Tomis nr. 7	Construcții și teren*) C.F. 102134 Nr. cad. 102134 C.F. 102135 Nr. cad. 102135	1.903.215,85***)	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

*) Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

***) Valoarea de inventar actualizată a imobilului 1568, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrată în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

****) Valoarea de inventar actualizată a imobilului 1568, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, ca urmare a comasării cu imobilul de la nr. crt. 1, care a revenit în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind trecerea unui imobil, aflat în domeniul privat
al statului, din administrarea Ministerului Afacerilor Externe
în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 362 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului situat în orașul Limours, Franța, str. Couvent nr. 12, proprietate privată a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Afacerilor Externe în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 447/2008 privind darea în folosință gratuită a unui imobil, proprietate privată a statului, aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Externe, Patriarhiei Române, pentru Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 25 aprilie 2008.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Ramona-Nicole Mănescu
 Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă
 Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Costin Mihalache
 Secretariatul de Stat pentru Culte
Victor Opaschi,
 secretar de stat
 Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 14 octombrie 2019.
 Nr. 749.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului, proprietate privată a statului, care trece din administrarea Ministerului Afacerilor Externe
în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte

Adresa	Nr. M.F.	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
1	2	3	4	5
Țara : Franța Oraș: Limours Adresa: str. Couvent nr. 12	INVPPS-503-2015	Domeniul privat al statului, în administrarea Ministerului Afacerilor Externe CUI 4266863	Domeniul privat al statului, în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte CUI 26429279	Suprafață teren: 5.325 mp Regim înălțime: S + P + 2 E + M Suprafață construită la sol: 418,17 mp Suprafață desfășurată: 2.090,85 mp

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Sală de Sport Polivalentă cu capacitatea de 5.000 locuri”, municipiul Oradea, județul Bihor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sală de Sport Polivalentă cu capacitatea de 5.000 locuri”, situat în municipiul Oradea, strada Traian Blajovici nr. 24, județul Bihor, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării

Regionale și Administrației Publice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Oradea, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile-Daniel Suciu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 14 octombrie 2019.
Nr. 751.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Sală de Sport Polivalentă cu capacitatea de 5.000 locuri”, municipiul Oradea, județul Bihor**

Titular: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.”—S.A., pe perioada realizării investiției

Beneficiar final: unitatea administrativ-teritorială municipiul Oradea, după realizarea investiției

Amplasament: municipiul Oradea, str. Traian Blajovici nr. 24, județul Bihor

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA: (în prețuri valabile la data de 8.07.2019; 1 euro = 4,7214 lei), din care: construcții + montaj	mii lei	122.488
Valoarea investiției finanțată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	120.686
Valoarea investiției finanțată de unitatea administrativ-teritorială municipiul Oradea, inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	80.775
Valoarea investiției finanțată de unitatea administrativ-teritorială municipiul Oradea, inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	1.802
Valoarea totală rest de executat, inclusiv TVA, (în prețuri valabile la data de 8.07.2019; 1 euro = 4,7214 lei), din care: construcții + montaj	mii lei	115.171
Valoarea rest de executat finanțată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	74.275
Valoarea rest de executat finanțată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	113.369
Valoarea rest de executat finanțată de unitatea administrativ-teritorială municipiul Oradea, inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	72.977
Valoarea rest de executat finanțată de unitatea administrativ-teritorială municipiul Oradea, inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	1.802
Valoarea rest de executat finanțată de unitatea administrativ-teritorială municipiul Oradea, inclusiv TVA, din care: construcții + montaj	mii lei	1.298

Eșalonarea investiției rest de executat: INV/C + M:

Anul I	<u>INV</u>	mii lei	<u>29.430</u>
	C + M	mii lei	17.305
Anul II	<u>INV</u>	mii lei	<u>85.741</u>
	C + M	mii lei	56.970
Capacități:			
Suprafața desfășurată		mp	18.500
Locuri în tribune		locuri	5.000
Durata rest de executat a investiției		luni	19

Factori de risc

Lucrările de intervenție se vor proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Oradea, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P. 13.242/2019 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al

prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 și 989 bis din 22 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 noiembrie 2019.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Tiberius-Marius Brădățan,
secretar de stat

București, 16 octombrie 2019.
Nr. 1.554.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat emise în vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme**

În temeiul:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Legii nr. 9/2014 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme;

— Hotărârii Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești, cu completările ulterioare;

— Convenției nr. 591.192 din 2.10.2019 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și B.R.D. Groupe Société Générale — S.A.;

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, se aprobă prospectul de emisiune a titlurilor de stat: seria BRD 2019/1 emisă pe numele B.R.D. Groupe Société Générale —

S.A., în valoare nominală totală de 68.205,73 lei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 2 octombrie 2019.
Nr. 3.214.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE
a titlurilor de stat
seria BRD 2019/1

1. În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, Ministerul Finanțelor Publice va lansa o emisiune de titluri de stat pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A., care se identifică prin seria BRD 2019/1.

2. Titlurile de stat se emit în formă dematerializată.

3. Titlurile de stat sunt denumite în lei, sunt nepurtătoare de dobândă, nenegociabile și au scadența în data de 21 noiembrie 2019.

4. Data emisiunii este 21 octombrie 2019.

5. Valoarea nominală totală a emisiunii titlurilor de stat este de 68.205,73 lei, fiind compusă din:

a) 20.126,90 lei reprezentând valoarea totală a despăgubirii calculată cu raportare la perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 1990, până la data de 31 decembrie 2013, pentru 1 deponent care a depus suma de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. înainte de data de 1 ianuarie 1990;

b) 48.078,83 lei reprezentând valoarea totală a despăgubirii calculată cu raportare la perioada cuprinsă între data efectuării depunerii până la data de 31 decembrie 2013, pentru 2 deponenți care au depus sume de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. după data de 1 ianuarie 1990.

6. Emisiunea este formată dintr-un număr de 3 titluri de stat, iar valoarea nominală individuală a fiecărui titlu de stat este egală cu valoarea individuală a despăgubirii.

7. Valoarea nominală individuală a fiecărui titlu de stat este, potrivit prevederilor art. 2 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești, cu completările ulterioare, egală cu valoarea individuală a despăgubirii, calculată de B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. pe numele fiecăruia dintre cei 3 deponenți.

8. Răscumpărarea titlurilor de stat se efectuează la data scadenței, respectiv la data de 21 noiembrie 2019, prin creditarea contului B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. cu suma reprezentând valoarea nominală totală a emisiunii.

9. Plata la scadența a valorii nominale totale a titlurilor de stat se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin ordin de plată pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. Centrala, CUI/CIF RO361579, cont IBAN RO29BRDE421DD01157954210.

10. Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente serviciului datoriei publice este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata va fi efectuată în prima zi lucrătoare după data scadenței plății, dacă în acordul/contractul/convenția de împrumut sau în prospectul de emisiune pentru titlurile de stat nu se prevede altfel, fără obligarea la dobânzi penalizatoare.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea prețului reglementat pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de bonus, vândută pe bază de contracte reglementate de către producătorii de energie electrică și termică în cogenerare, și a prețului de referință al energiei electrice produse în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de bonus

Având în vedere prevederile art. 28 lit. b¹), art. 79 alin. (7) lit. a) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 21 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, ale Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică, produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă prețul de referință de 234,50 lei/MWh, exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență în perioada 1 noiembrie—31 decembrie 2019 și în anul 2020, preț care se va utiliza în analiza de supracompensare a activității aferente anului 2019, perioada noiembrie—decembrie, și anului 2020, precum și la analiza de ante-supracompensare aferentă anului 2020.

Art. 2. — Se aprobă prețul reglementat de 239,21 lei/MWh, exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de bonus, vândută pe bază de contracte reglementate de către producătorii de energie

electrică și termică în cogenerare, aplicabil în semestrul I al anului 2020.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin se aplică producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care beneficiază de bonus pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

Art. 4. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2019.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 16 octombrie 2019.

Nr. 196.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

